

چه کسانی به دنبال آشوب در ایران هستند؟

نور ریست ها

مشغول کارند...

«ایران» از تأثیر قدرت نظامی حزب الله پیرامون مناقشات خطوط گازی با رژیم صهیونیستی گزارش می دهد

موشک نان می دهد

عملیات «کریات اربع» و «اریحا» دو روز مانده به انتخابات کنست، سران تل آویوا را به چالش کشید

شتاب عملیات استشهادی در سرزمین های اشغالی

صفحه ۴ را بخوانید

به رژیم صهیونیستی واگذار خواهد شد. روزنامه لبنانی البناء در یادداشتی به قلم «عدنان نجیب الدین» با عنوان بررسی جزئیات ترسیم و تقسیم میدان های دریایی تأکید کرد که فارغ از توافق حاصل شده فعلی بر سر میدانی نفتی در شرق مدیترانه، مقاومت به آزادسازی همه آب های سرزمینی لبنان متعهد است. نویسنده درباره نقش مقاومت لبنان در توافق دریایی در شرایطی که دستاوردهای بزرگی را برای آزادسازی جنوب لبنان و بازگرداندن حاکمیت دولت بر آن با بیرون راندن رژیم اشغالگر صهیونیستی را در کارنامه خود دارد، گفت: سید مقاومت تأکید کرد که پشت دولت می ایستد تا حقوق خود را به دست آورد، بدون اینکه خطوط و مرزهایی را با رژیم اسرائیل به رسمیت بشناسد و موجودیت آن را قانونی بداند. لبنان حاوی امضای اسرائیل نیست و مسئولان لبنانی با دقت عمل کردند تا شبیه سازش پیش نیاید و هیچ تضمین امنیتی برای اسرائیل حاصل نشده است. طبق نسخه توافقی، میدان گازی «قانا» در اختیار لبنان قرار می گیرد، در عوض میدان کاریش هم به طور کامل

سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان هم شامگاه پنجشنبه ۵ آبان ماه سال جاری این توافق را یک پیروزی بسیار بزرگ برای دولت، ملت و مقاومت لبنان توصیف کرد و گفت که هرگونه سخن درباره عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی بی پایه و اساس است و سند این توافق در نزد لبنان حاوی امضای اسرائیل نیست و مسئولان لبنانی با دقت عمل کردند تا شبیه سازش پیش نیاید و هیچ تضمین امنیتی برای اسرائیل حاصل نشده است. طبق نسخه توافقی، میدان گازی «قانا» در اختیار لبنان قرار می گیرد، در عوض میدان کاریش هم به طور کامل

حزب الله لبنان تن داده؛ حزب اللهی که در سال ۲۰۰۰ اسرائیل را مجبور به فرار از جنوب لبنان کرد در سال ۲۰۰۶ نبرد را به خاک سرزمین های اشغالی کشید و سخن از حیفا و مابعد حیفا کرد. رژیم صهیونیستی آن ارتشی که هیچ کشوری در منطقه حریف آن نمی شود، رنگ باخته بود و گروه های فلسطینی در نبردهای مختلف خود از جنگ ۲۲ روزه غزه تا جنگ سه روز اخیر، همواره آتش بس را با زور نظامی بر رژیم صهیونیستی تحمیل کردند. اما کار به اینجا ختم نشد، در معادلات پس از آن هم همواره حزب الله حتی اگر در سوریه مورد حملات رژیم صهیونیستی قرار می گرفت به این رژیم پاسخ می داد و یک بازدارندگی را در برابر این رژیم ایجاد کرد.

توافق گازی کاریش و قانا

در همین اواخر مسأله تعیین استخراج گاز از میدان گازی کاریش باعث شد بار دیگر حزب الله وارد عمل شود و معاهده سه گانه مردم، ارتش و مقاومت را در برابر رژیم صهیونیستی به کرسی بنشانند. این همان رژیمی

زمن، هوا و دریا به لبنان آغاز کرد و بسرعت وبدون درگیری تا دروازه های بیروت پیشروی کرد و دومین پایتخت یک کشور عربی را (پس از بیت المقدس) به محاصره خود درآورد. اما خروج نظامیان صهیونیستی از جنوب لبنان در سال ۲۰۰۰ سرآغاز یک معاهده جدید در نزاع بین رژیم صهیونیستی و مجاهدان لبنانی و فلسطینی بود. پس از سخنرانی معروف «بنت جبیل» در جنوب لبنان و فرار ارتش رژیم صهیونیستی در ۲۵ مه سال ۲۰۰۰ از اراضی لبنان در آن هنگام «سید حسن نصرالله» دبیرکل حزب الله لبنان تأکید کرد، اسرائیل اگرچه از نیروی (ویرانگر و غیرانسانی) هسته ای برخوردار است و بهترین و پیشرفته ترین نیروی هوایی را در منطقه دارد، اما با این حال از خانه عنکبوت سست تر است. از آن زمان معاهده جدیدی ایجاد شد و این معاهده عبارت از این بود که دیگر رژیم صهیونیستی توانایی اشغال کشورهای مسلمان و بخصوص لبنان را ندارد. این معاهده در سال ۲۰۰۶ و در جنگ ۳۳ روزه تثبیت شد که سرانجام رژیم صهیونیستی به آتش بس مقابل

«فرار» است. خروج ما از جنوب لبنان عقب نشینی و تاکتیک نبود، بلکه فرار از این منطقه بود، نه کمتر نه بیشتر. سرتیپ «موشه کابلنسکی» فرمانده تیپ الجلیل در آن زمان، گفت: عقب نشینی ارتش اسرائیل جایگاه و اعتبار حزب الله را دوچندان کرد. «گابی اشکنازی» فرمانده منطقه شمالی در زمان عقب نشینی از جنوب لبنان خاطرنشان کرد: حزب الله این عقب نشینی را شکست بزرگی برای اسرائیل دانست. اشغال جنوب لبنان توسط اسرائیلی ها به عملیات لبتانی در ماه مارس ۱۹۷۸ بازمی گشت. در آن زمان ۲۵ هزار نظامی اسرائیلی به خاک لبنان یورش برده و پایگاه های مبارزان فلسطینی در لبنان را تخریب کردند. سازمان ملل متحد با تصویب قطعنامه ۴۲۵ از اسرائیل خواست هرچه زودتر خاک لبنان را تخلیه کند و یک نیروی پاسدار صلح را در خاک لبنان مستقر کرد، اما رژیم صهیونیستی به این مطالبات تن نداد. در ششم ژوئن ۱۹۸۲ ارتش رژیم صهیونیستی تهاجم گسترده ای را از

اشغال تل آویو باقی ماند. «ایهود باراک» نخست وزیر وقت رژیم صهیونیستی درباره تصمیم به خروج خفت بار نظامیان اسرائیل از جنوب لبنان گفت: «ما باید با فرزندانمان را در لبنان دفن کنیم یا کاری [فرار] که کمترین ضرر را دارد انتخاب کنیم.» مسأله اساسی برای تل آویو این است که پس از یوم النکبة (شکل گیری رژیم صهیونیستی) تا ۲۵ مه سال ۲۰۰۰، این اولین عقب نشینی اسرائیل از سرزمین های اشغالی بوده است و اسرائیل بعد از این عقب نشینی دیگر نتوانست در جنگ های خود پیروزی قابل توجهی را به دست آورد. سرهنگ «نوام بن تسفی» فرمانده ارتش صهیونیستی با اشاره به شکست اسرائیل در جنوب لبنان، گفت: ما بیست و پنجم ماه مه سال ۲۰۰۰ از جنوب لبنان عقب نشینی نکردیم، بلکه فرار کردیم. وی که آخرین افسر صهیونیستی بود که فرماندهی منطقه غربی در جنوب لبنان (منطقه بنت جبیل) را عهده دار بود، گفت: توصیف صحیح خروج نظامیان اسرائیلی از جنوب لبنان کلمه

«گروه سیاست / بار دیگر صحنه نظام بین الملل ثابت کرد که اگر با عینک رئالیستی (واقع گرایانه) به این نظام نگاه کنیم، آنچه اولویت دارد منافع ملی است. قدرت، محور است هر چند قدرت ابعاد مختلفی را در بر می گیرد، اما قدرت نظامی یک پشتوانه بسیار قوی در یک نظام بین الملل آتارشیک (فاقد قدرت فائده) است. این مفروضات رئالیستی قابلیت کاربرد در محیط آتارشیک منطقه خاورمیانه (غرب آسیا) را دارد؛ محیطی که دو کلیدواژه اصلی آن امنیت و ژئوپلیتیک است. خاورمیانه محیطی دارد که با توجه به نقش بازیگران فرماندهی (روسیه، آمریکا، فرانسه) از یک سو و قدرت های منطقه ای (ایران، ترکیه، عربستان) از سوی دیگر، منافع ملی را در رأس اولویت ها قرار می دهد. برای نمونه می توان کشور لبنان را در قالب این منطق تحلیل کرد. از زمان شکل گیری رژیم صهیونیستی، کشورهای عربی جنگ های مختلفی را از سال ۱۹۴۸ تا ۱۹۷۳ با رژیم صهیونیستی داشتند که سرانجام این جنگ ها از دست دادن بخش هایی از سرزمین خود و همچنین ایجاد موج سرخوردگی در بین ملت های عرب بود. اما با پیروزی انقلاب اسلامی روح جدیدی در فرایند مبارزاتی علیه رژیم صهیونیستی شکل گرفت. یعنی درست در زمانی که رژیم های عربی برای پذیرش این رژیم جدید دست به دامان کمپ دیوید شدند، نوع جدیدی از مبارزه تعریف شد در حالی که رژیم جدید خود را قدرت اول منطقه می دانست و فقط به فلسطین قانع نبود.

جنگ سال ۱۹۸۲

در سال ۱۹۸۲ رژیم صهیونیستی به بهانه های واهی یورش به لبنان را آغاز کرد و تا بیروت پایتخت این کشور پیش رفت. اما همین رژیم که در جنگ های مختلف کشورهای عربی را شکست داده بود در ۲۵ مه سال ۲۰۰۰، پس از ۲۲ سال اشغال، ناگزیر به عقب نشینی از مناطق جنوب لبنان شد. این عقب نشینی به دلیل حملات سخت از سوی محور مقاومت اسلامی لبنان و حزب الله صورت گرفت، البته منطقه مزارع شبعا که به سه بخش فلسطینی، سوریه ای و لبنانی تقسیم می شود، همچنان در

عکس: انوار الیوم

رژه نظامی حزب الله در جنوب لبنان

سؤال اساسی این است که مقاومت لبنان چگونه به این توانایی و قدرت رسید؟ توانایی و قدرت حزب الله که از قدرت نظامی طی سال های گذشته به دست آورده بود و پشتوانه مردمی این مقاومت توانست طی ۴۰ سال گذشته برای خود ایجاد کند. باید گفت که مذاکره هم نیاز به پشتیبانی دارد و اگر پشتیبانی نظامی حزب الله از دولت لبنان نبود نه فقط میدان گازی قانا بلکه جنوب لبنان هم امروز در اختیار اسرائیل بود و با مذاکره نمی توانستند سرزمین خود را پس بگیرند.

حزب الله به توانایی و قدرتی رسیده است که می تواند در برابر رژیم صهیونیستی بازدارندگی ایجاد کند؛ رژیمی را که به هیچ کس پاسخگو نبود اکنون پاسخگوی اعمال و رفتار خود کند و در نبردهای مختلف این رژیم را شکست دهد. این همان قدرتی بود که در سال ۲۰۰۰ ابتدا رژیم صهیونیستی را مجبور کرد و در سال ۲۰۰۶ معاهده جدیدی را وضع کرد و در سال ۲۰۲۲ این رژیم را ابتدا از استخراج گاز از کاریش محروم و سپس این رژیم را پاسخگوی حقوق لبنانی ها کرد. سؤال اساسی این است که مقاومت لبنان چگونه به این توانایی و قدرت رسید؟ توانایی و قدرت حزب الله که از قدرت نظامی طی سال های گذشته به دست آورده بود و پشتوانه مردمی این مقاومت توانست طی ۴۰ سال گذشته برای خود ایجاد کند. باید گفت که مذاکره هم نیاز به پشتیبانی دارد و اگر پشتیبانی نظامی حزب الله از دولت لبنان نبود نه فقط میدان گازی قانا بلکه جنوب لبنان هم امروز در اختیار اسرائیل بود و با مذاکره نمی توانستند سرزمین خود را پس بگیرند.